

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CIII. De Interlocutionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

V.

Interesse non debetur, nisi quis fuerit interpellatus. Bart. in l. ita stipulatus. n. 54. in fin. ff. de V.O. Aretin. conf. 72. col. fin. vers. ad Octavum. Ruin. conf. 55. n. 4. & ii. vol. 2. & conf. 33. n. 7. vol. 3. Aym. Cravett. conf. 89. n. 4. vol. 1. Farin. 4. conf. 15. n. 37.

VI.

Interesse non debetur nisi à tempore moræ. Dd. in d. l. lecta. ff. de reb. cred. prout in terminis societatis. textus est in l. socium. 60. ff. pro soc. quem citat Dec. conf. 119. n. 3. in fin. Farin. d. conf. 15. n. 43. adeo ut etiam in stricti juris iudiciis à tempore moræ peti possit. l. si fundum. 114. ff. de V. O. facit summopere quod ex sententia Angel. Raphael. Jaf. & recentiorum tradit Alciat. in l. cum fundus ff. de reb. cred. ubi vid. add. & Costal. in l. ratio. 3. §. si emptor. ff. de action. empt. & l. videamus. 19. ff. de Usur. ubi non solum hoc generaliter tradit, quod interesse in stricti juris iudiciis à tempore moræ peti possit, sed & in specie subicit, in huiusmodi iudiciis & fructus ut interesse venire. vid. Regner. Sixtin. 1. conf. 11. n. 10. contra quod tamen rectè disputat Cujac. ad African. in l. centum. 8. de eo quod cert. loc.

VII.

Quorum interest, ii ad actum necessariò sunt adhibendi. l. 39. vers. adhibitis & his ff. de adopt. l. 47. ibi presentibus omnibus, quos causa contingit. de re iudic. contra nemo se debet immiscere rei ad se non pertinenti eleganter Cujac. in pr. recit. ad tit. C. de furt. Unde partie ne doit insister à une chose ou elle n' si point d' interest; quod si tamen plures concurrant, ille præfertur, cuius magis interest. l. ult. §. un. de collus. deteg. l. 8. de pact.

VIII.

Interesse cessante, non auditur agens, l. si unus. 27. §. 4. vers. ante omnia. ubi Bart. ff. de pactis, l. ex conventionem, quidem 11. & ibidem Alexand. & Decius C. de pactis. (Ubi enim non est subjectum interesse, non potest esse ejus determinatio. cap. cum in urbe ejus de celebr. missæ. l. qui in provincia. 4. ff. de rebus cred. ibig. Dd. Socin. conf. 253. num. 12. in fin. vol. 2. Farin. 1. conf. crim. 15. num. 14. & 30.) Roman. conf. 499. In præmissis, in princip. ubi quod is, qui petit declarari electionem nullam de alio factam, non auditur, nisi doceat de interesse, & conf. 347. num. 4. Dec. conf. 410. Visa. n. 10. Alex. conf. 185. Viso titulo num. 27.

IX.

Quæcumque ad interesse publicum promovendum spectant, illa poterunt ab unoquoque expediti, quia quilibet ut membrum Reipubl. tenetur Reipubl. salutem promovere l. 3. §. fin. ff. de pecul. Exemplum est in tutoribus perendis l. 2. pr. ff. qui per. tutor. & suspectis accusandis §. 3. Inst. de suspect. Tutor.

X.

Quæcumque ad publicum interesse spectant, illa Magistratui ex officio peragenda incumbunt, quia Magistratus utilitatis publicæ minister est. Ita Magistratus ex officio constituere debet tutores arg. l. 1. ff. de Jurisditt. Decis. Elect. Saxen. 41. aliud exemplum in l. congruit. 13. ff. de offic. præsid.

XI.

Interesse extra rem, quod in diligentia Personæ consistit, regulariter à nemine præstatur. Limita (1.) in actionibus arbitrariis l. 21. §. 3. de action. emti. (2.) à recipiente servum vel Colonum fugitivum. Brunnem. ad l. un. C. de colon. Illyric. n. 1.

XII.

Sortem recipiens absque protestatione non potest agere ad interesse Scheff. 1. q. 40.

XIII.

Interesse ipsius interesse aliquando debetur. Raudens. d. analog. Lib. 1. c. 12. n. 36.

CAP. CII.

De Interitu Rei. conf. rubr. de Casu.

Axioma I.

Toties interitus rei spectat ad dominum, quoties ille non tenetur rem alteri præstare; nam si eam præstare alteri debeat, est debitor speciei, hic autem ejus interitu per casum fortuitum liberatur l. 23. in fin. ff. de R. 7. Ita res vendita alteri præstanda non perit Domino, sed illi cui debebat præstari. §. 3. Inst. de Empt. Vendit. l. 5. §. ult. ff. de rescind. Vendit.

Limita: ut procedat, nisi debitor absque iusta causa moram commiserit, sic enim ad æstimationem speciei tenebitur l. 23. ff. eod. Modo res apud alterum non æque fuisset interitura.

II.

Quoties debetur genus five quantitas, toties interitus rei non liberat debitorem, quia genus non perit, nec debitum generis aut quantitatis. arg. l. incendium 11. si certum petatur. genus enim aliquid intellectuale est, ideoque interitum non recipiens, ut notat Gothofr. ad d. l. 11.

Limita: nisi genus comtemplatione speciei debeat, utpote si certi nummi in arcâ promissi.

III.

Interitu unius non liberatur debitor, ubi duo in obligatione sunt, sed quod superest, in obligatione manet. Mey. Conf. 61. n. 141.

CAP. CIII.

De Interlocutionibus.

Axioma I.

Interlocutoria sententia, quæ & interlocutio dicitur, improprie sententiæ nomine venit, cum sit pronuntiatio iudicis super incidenti quodam articulo in exordio mediove litis occurrente interposita, principale negotium plerumque non defini-

definiens nec determinans l. 9. C. de sentent. & interlocut. ibique Perez. n. 1.

II.

Interlocutoria sententia duplex est: simplex & mixta. Eckolt. ad ff. de Re Judic. & effect. sentent. §. 24. Ziegl. in jur. Canon. p. 845. mixta vocatur, si aliquid ex principali causâ definiat, & tunc est appellabilis Mev. P. 5. Dec. 253. n. 3.

CAP. CIV. De Interpellatione.

Axioma 1.

Interpellatio sive Judicialis sive extrajudicialis unica, modò in eâ persistat Creditor, sufficit ad constituendum debitorem in morâ. Struv. Synagm. Jur. Civil. Ex. 27. nb. 67.

II.

Interpellatus debitor, si in morâ solvendi sortem constitutus fuerit, modò fuerit solvendo, & in foro Saxónico Electorali Interpellatio judicialis accesserit, alterum tantum peti potest. Carptz. de assyl. debit. posit. 25. Richter. Decis. 74. n. 92. seq. Labor. de praesid. debit. egent. Mev. Conf. 9. n. 50. Decis. Elect. 29.

CAP. CV.

De Interpretatione.

Axioma I.

Interpretationi ejus in quavis dispositione omnibus modis standum est, qui dixit vel sermonem protulit. l. Et ideo. ii. ff. de LL. l. si quis intentione. 66. ibique. Dd. ff. de judic. l. 43. in pr. vers. respond. ff. de vulg. & pupill. substit. Hartm. Pistor. i. quest. pract. 26. num. 5. neque interpretatio verborum aliter fieri debet quam habitâ ratione ejus, ad quod is qui protulit ea respexit. l. si quis domum. 9. §. pen. in fin. ff. locat. l. debitor. 59. ff. ad Trebell. l. profecticia. 5. l. fin. C. si ad vers. rem judic. Nicol. Everard. in loc. legal. Tanquam seu respectivis. Regner. Sixtin. l. conf. Marp. 10. num. 34. cum nulla certior sit interpretatio, quam quæ sit ab ipsomet concedente. Bald. in Aub. nisi rogati. col. 2. vers. & per hoc solvitur. C. ad SC. Trebell. cit. a Tiber. Decian. conf. 141. n. 7. vol. 2. Quod procedit, quoties actus ab unius tantum voluntate dependet aut verba clara sunt, sicut v. c. Leges ferre est Imperatoris solius, ita & Leges interpretari, secus cum plurium voluntas in unum coire debet, tunc enim interpretatio potius contra proferentem, & concedentem in dubio & obscuro faciendâ & extendenda erit. l. veteribus. 39. ubi Bart. & Dd. ff. de pact. Dec. in l. contrahenda. num. 3. ff. de R. I. Bald. consil. 413. col. 5. Corneus conf. 64. n. 51. vol. 1. Decian. resp. 29. num. 41. vol. 2. quoniam sibi imputet, quod Legem non dixerit apertius. l. ult. C. de pact. inter empt. Petr. Peck. in cap. contra eum de R. I. in 6. Wesenb. in parat. ff. de pact. Sic in dubio pro promissore contra stipulatorem interpretationem fieri patet. l. ex veteribus. 39. ff. de pact. l. Labeo. 21. ff. de contr. empt. Hier.

Cagnol. ad l. semper in obscuris. numero 16. ff. de R. I. quia hoc casu semper eligenda talis interpretatio, quæ minorem inducit obligationem, h. e. unde levius & mitius promittentes obligentur. l. 9. ubi Dec. & Cagnol. num. 12. ff. de R. I. per l. semper in stipulationibus 34. eod. l. fin. de prator. stipul. Aym. Cravett. conf. 387. num. 13. per l. si quid venditor 18. in fin. ff. de aditio edict. l. in eo quod no. §. ubi verba. ff. de R. I. l. tutor qui rectorium. 7. §. 10. vers. ex ceteris ff. de administr. tut. l. qui concubinam. 29. §. cum tra. 2. ff. de legat. 3. & ut Dec. ait, conf. 423. n. 8. verba stipulationis dubia intelligenda quo minus obligent, idem si quis in re impertinenti se fundaret. cap. in praesentia. 8. extr. de probat. in concludentibus enim & quæ ad rem pertinent, semper talis sumenda interpretatio, ut actus valeat, non pereat, & quoad fieri potest, dissidentes in speciem probationis conciliantur inque unam redigantur harmoniam cap. cum. tu. 16. cap. in nescia. 52. ubi gl. extr. de testib. Wesenb. in parat. ff. de probat. num. 12. & 13. vid. etiam Dd. in l. scripture. C. de fid. instrum. ubi autem verba sunt clara & perspicua, contra ea nulla prorsus admittenda interpretatio, sed verbis simpliciter standum est. l. ille aut ille. 25. §. cum in verbis 1. de legat. 3. l. ancilla. 12. C. de furt. l. eum qui Calendis. 41. in pr. de V. O. nulla enim interpretatio tanti, ut melior sensu ex verbis collecto existat. l. 3. C. de liber. prater ubi plura ad propositum congesti Felin. in c. qualiter & quando. num. 28. de accusat. vid. latè Tiraq. in l. si unquam verb. libertis. num. 5. cum multis seqq. C. de revoc. donat. Cephal. conf. 130. num. 2. sic dicimus cum Bald. quod ubi extat perspicua legis vel statuti dispositio, cesserit omne dubium in l. Gallus. §. si ejus in 2. notab. de liber & posthum. add. & Dec. conf. 488. col. 1. & conf. 563. num. 7. Interpretatio præscripta dicitur esse textus Legis Bart. in l. ex hoc jure col. 2. ff. de just. & jur. Joh. Nevizan. conf. 66. videtur primâ fronte. num. 22. Conf. Arg. i. conf. 1. n. 85. & conf. 29. num. 89. & hominis interpretatio cessat, ubi manifesta, aperta & expressa ipsius Legis interpretatio adest. arg. l. 5. C. de LL. Forster. i. conf. Marp. 8. num. 17. Unde prohibita interpretatio per statutum, prohibitio illa non de Legis Interpretatione, sed hominis intelligitur. l. non omnes 9. ff. de just. & jur. ubi Bald. & Jaf. n. 53. Barbat. in l. cum acutissimi. non 169. C. de fideicom. Sichard. ad l. fin. num. 334. C. de edict. D. Adr. 101. Nulla ergo melior interpretatio alicujus dispositionis vel instrumenti haberi potest, quam quæ habetur ex ipsâ dispositione vel instrumento. l. ex facto. 43. in pr. ff. de vulg. & pupill. substit. Paril. conf. 91. numero 27. conf. 97. num. 24. Decian. respons. 84. num. 29. vol. 3. resp. 101. n. 7. vol. 2. Curt. sen. conf. 29. num. 5. Goedd. 3. conf. Marp. 26. num. 91.

II.

Interpretatio ea recipienda est, quæ sententiæ Legislatoris congruit, licet verba id non patiantur. l. quamvis ii. de in jus vocand. Leges enim ex suis partibus invicem sunt interpretandæ. §. 15. Inst. ad L. Aquil. Via autem Legis interpretandæ est optima partim in explanatione scripti
five